

Synspunkter på effektivisering av oppvekstsektoren i Surnadal kommune – innfasing av Mo oppvekstsenter

Vi i Surnadal KrF har fulgt saken om nedleggelse av grendeskolen, og ønsker å komme med noen synspunkter i forbindelse med høringsprosessen.3,

Surnadal kommune står i en presset økonomisk situasjon, og det er fremmet forslag om å fase Mo skole inn i SUBUS, for å oppnå en begrenset økonomisk gevinst. Saken fremstår som forhastet og med mange usikre elementer som det hoppes bukk over. Vi ser med uro på at enkelte partier fører dette som sin kampsak.

Innstramminger som rammer de mest sårbare

Kommunestyret har vedtatt store innsparinger i oppvekstsektoren, og har tatt flere grep med konsekvenser for de ulike enhetene. Få personer skal nå gjøre den samme jobben, og ledelsen er sentralisert bort fra lokalskolene. Fremdeles varsles det videre innstramminger i en allerede sårbar sektor.

Reduksjoner i budsjett innenfor helse og oppvekst gir direkte konsekvenser for de mest sårbare iblant oss: Barn og eldre. Det står implisitt skrevet i FNs barnekonvensjon artikkel 3 og i Norsk grunnlov §104 at barnets beste skal være et grunnleggende og avgjørende hensyn i alle beslutninger som påvirker barn. Så langt det lar seg gjøre, skal ikke barn rammes der det skal gjøres innsparinger.

Når bygdene står samlet, og foreldreutvalg og fagorganisasjoner gir tydelig uttrykk for at skolene bør bevares, stiller vi spørsmål til vurderingene hos de ulike partiene i kommunestyret. Hvem kan påberope seg å vite noe om barnets beste, om ikke lærere, foreldre og barna selv?

Fagfolk stiller seg bak, og forskning viser tydelig at større enheter ikke alltid kommer barna til gode. Tvert imot, det kan bidra til å øke utenforskap, uro i skolemiljøet, skolevegring, stress og mindre kapasitet til å se hvert enkelt barn. Og som det kommer frem av saksfremlegget, er mobbing og skolevegring et økende problem på SUBUS. På dialogmøtet ved SUBUS, fortalte ansatte om økt sykefravær, og at det er utfordrende å skaffe kvalifiserte vikarer. Barna blir taperne i et presset skolevesen. Flere elever vil bare forsterke denne utviklingen.

Kvalitet fremfor kvantitet

KrF heier på grunnskolen, og en god skolehverdag for barna. Barn skal føle seg trygge i sitt lokale miljø, oppleve mestringsfølelse og læreglede. I Surnadal er vi heldige! Vi har fremdeles små enheter som ivaretar og ser hvert enkelt barn. Laget rundt barnet er

synlig og aktivt, og særlig de mer sårbare barna får mulighet til å delta på sine premisser. Lærerne er engasjerte og har et høyt faglig nivå. Skolene er av god kvalitet, og barn og lærere trives. La oss ikke miste dette!

For hvordan skal store enheter med høyt elevtall per lærer ha kapasitet til å oppfylle alle behov for hver enkelt? Mestring og skoletrivsel fra ung alder er avgjørende for å motvirke frafall. Det å måtte vente på 25 andre før man får den hjelpen man trenger, eller å sitte timevis på buss uten voksenoppfølging er ikke faktorer som virker forebyggende. Hvert enkelt barn som faller ut av skoleverket gir store og livslange kostnader for både individ og samfunn.

Gevinst eller tap?

Vi har forståelse for at politikerne står i en krevende situasjon. Det er åpenbart at det må gjøres endringer i kommunens driftsbudsjett. Men det er ikke alltid slik at målsettinger ved innsparinger slår til. Noen ganger fordi nedlegging fører til etablering av private skoler, andre ganger fordi økonomiske gevinster ved nedlegging renner bort på grunn av merkostnader på andre områder. Eller det kan gi regelrette tap på grunn av langsiktige konsekvenser som fraflytting og nedlegging innen jordbruket. En innsparing i gjeldende budsjettperiode gir ikke nødvendigvis innsparinger på sikt.

Når fremlagt innsparing ikke greier å vise til merkostnader ved de store endringene som må gjøres i bygningsmassen på SUBUS, stiller vi oss kritiske til om prosessen er veloverveid nok til å gi et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag med virkning allerede for kommende skoleår?

Vi må styrke distriktene

KrF er for robuste lokalsamfunn og et styrket norsk landbruk. For å bevare landbruk og næringsliv i hele landet, må lokale samfunnsstrukturer som skoler, helsetjenester og butikker opprettholdes. For hvem vil flytte til eller bli boende i ei bygd hvor ungene må transporteres bort allerede fra 5-års alder? Og hvordan kan politikere i en distriktskommune unngå å se disse faktorene?

Det å skulle legge ned lokalskoler er en inngripende beslutning med store konsekvenser, og bør alltid overveies svært nøye. På hvilke premisser har våre politikere basert sin beslutning? Egen magefølelse eller et usikkert tallgrunnlag i et budsjett synes marginalt. Dette er ikke tiden for å drive med prinsippsak-politikk. Her står det om fremtiden for Surnadals levende og engasjerte bygder, og det handler om barnas rett til en trygg skolehverdag i sitt lokale miljø.

Fremfor å legge ned, kanskje vi heller skulle satse på å styrke distriktene?

Surnadal KrF